

[Statsministeren.]

rettelægger et system, der giver lettelse for de store indkomster, stærkt forøget forbrugsbeskatning, over 10 pct. — der har været auktion, man har talt om 12½ pct. og 15 pct., og jeg kan ikke huske, om det var 16⅔ pct., man har været helt oppe på 20 pct. — og man så samtidig vil ophæve formueskatten og vil ophæve den faste beskatning på det, man kalder produktionsmidlet dyrket jord, så tror jeg, at den sociale balance kommer i vanskeligheder, og det er det, jeg har sagt over for venstre. Jeg har sagt det til hr. Foged, og nu må jeg altså her sige det én gang til. Men jeg erkender, at det er ikke momsforslaget, vi behandler i dag, det er kildeskatten.

Jeg vil gerne gentage det, hr. Peter Nielsen sagde. Det er ikke rigtigt, når man siger, at kildeskatten bare er en teknisk opkrævningsform. Det er ikke rigtigt. Kildeskatten, som den nu er forelagt af finansministeren, er i sig selv en skattereform og løser en række meget vigtige skatteproblemer. Det er ved at tage regeringens kildeskatteforslag med i forhandlingerne som det væsentlige punkt, at man giver disse forhandlinger perspektiv og mening, at man skaber en skattereform med perspektiv og mening for den store del af den danske befolkning. Derfor er det en meget vigtig drøftelse, vi har i dag. Det er vel sådan set en drøftelse af grundlaget for en skattereform. Kildeskatten må blive udgangspunktet. Kildeskatten fjerner urimelighederne ved den høje førsteårsbeskatning af stigende indkomster, og den gør det uden at forhøje momsprocenterne, sådan som venstre vil det ved en løsning, der alligevel ikke når at løse problemerne. Dertil kommer så alle de andre fordele, der er knyttet til kildeskatten, og som jeg ikke behøver at gentage.

Hr. Ninn-Hansen havde lagt mærke til, at jeg, bl. a. på socialdemokratiets årsmøde i Odense, havde udtrykt kritiske synspunkter over for de konservatives såkaldte frivillige kildeskat. Hr. Ninn-Hansen opgav på forhånd at argumentere imod det, jeg havde sagt, og gjorde det med den begrundelse, at det var noget, jeg havde sagt som formand for et stort parti. Nu er det jo vitterligt, at jeg er formand for et stort

parti, men det forekommer mig at være en ejendommelig begrundelse for ikke at gå ind i debatten. Tør man antage, at det skyldes, at hr. Ninn-Hansen ikke har argumenter mod det, jeg sagde? Jeg ved, at hr. Ninn-Hansens taletid er begrænset og skal derfor ikke uddybe det. (Poul Sørensen: Ja!). Ja men det er ikke mig, der har lavet den begrænsede taletid, hr. Poul Sørensen — det er ikke mig; og jeg har selvfølgelig adgang til her at svare på, hvad hr. Ninn-Hansen retter af bemærkninger til mig i sin tale; det kan vi vist godt være enige om.

Jeg tror, at den frivillige kildeskat er et surrogat, man skal vogte sig for. Surrogater er oftest af ringere kvalitet end den oprindelige vare, og det er nu engang den ægte vare, nemlig regeringens kildeskatteforslag, man skal holde sig til.

Jeg er ganske enig i det, finansministeren sagde om de besværlige, administrativt besværlige, omveje, de konservative vil skabe ved deres metode for noget, som ikke er en kildeskat. Det er jo rigtigt, det, finansministeren sagde. Tænk, om alle landets arbejdere torsdag aften skulle stå i kø foran alle landets banker! Der er jo ikke fornødt i det.

Jeg har i den senere tid haft lejlighed til at tale med arbejdsgivere om, hvad de mener om administrationen af regeringens kildeskatteforslag. Jeg skal ikke nævne navne, men jeg har talt med arbejdsgivere, der har virksomheder i udlandet, i lande, der har kildeskat, og de har over for mig givet udtryk for, at de ikke forstod de konservatives og venstres hårdnakkede, dogmatiske modstand mod kildeskattens indførelse; den fungerede glimrende i de lande, hvor de havde deres virksomheder. Jeg har også talt med arbejdsgivere, der har store virksomheder og altså skal foretage tilbageholdelse af skatten for mange mennesker, og de finder, at det administrativt ikke er en uoverkommelig opgave for dem. Jeg talte med en mand, der har en virksomhed med 400 mennesker — arbejdere og funktionærer. Han sagde: nå ja, jeg har spurgt min direktør; det vil tage en halv dag om måneden at løse den opgave, og til gengæld er man så fri for mange andre besværligheder, der også i dag for arbejdsgiverne knytter sig til det bestående system.